

UCHWAŁA Nr 167 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1984 r.

w sprawie zasad finansowania inwestycji jednostek i zakładów budżetowych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała reguluje zasady finansowania inwestycji jednostek i zakładów budżetowych.

2. Przez użyte w uchwale określenia:

- 1) jednostka budżetowa — rozumie się również zakład budżetowy,
- 2) dysponent — rozumie się dysponenta środków budżetowych i dysponenta środków pozabudżetowych; środkami pozabudżetowymi są środki otrzymane z funduszy celowych i społecznych, środki specjalne oraz inne środki nie pochodzące bezpośrednio z dotacji budżetowych,
- 3) koszty przygotowania inwestycji do realizacji — rozumie się koszty opracowania założeń techniczno-ekonomicznych, koszty badań geologicznych i pomiarów geodezyjnych dotyczących planowanej inwestycji oraz inne koszty związane z przygotowaniem inwestycji do realizacji.

§ 2. 1. Koszty przygotowania inwestycji do realizacji są finansowane ze środków budżetowych i pozabudżetowych, przeznaczonych na finansowanie inwestycji jednostek budżetowych. Nie dotyczy to kosztów przygotowania do realizacji zakładowych inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji, w których wyniku mają powstać obiekty służące działalności socjalnej, zwanych dalej zakładowymi inwestycjami socjalnymi.

2. Środki przeznaczone na finansowanie kosztów przygotowania inwestycji do realizacji są przekazywane przez dysponenta na rachunek finansowania inwestycji otwierany w banku na wniosek inwestora.

3. Inwestor przedstawia dysponentowi informację o terminie i zakresie wykorzystania opracowanych założeń techniczno-ekonomicznych i innych efektów prac związanych z przygotowaniem inwestycji do realizacji. Zakres informacji i terminy ich przedstawiania określa dysponent.

4. Koszty przygotowania do realizacji inwestycji, z której zrezygnowano, zmniejszają fundusz stanowiący równowartość środków otrzymanych na finansowanie tych kosztów. Jako rezygnację z realizacji inwestycji traktuje się również nierozpoczęcie realizacji inwestycji w ciągu 2 lat po upływie roku, w którym zatwierdzono założenia techniczno-ekonomiczne. Jednostka nadrzędna inwestora może w uzasadnionych wypadkach okres ten przedłużyć.

§ 3. 1. Inwestycje jednostki budżetowej, polegające zarówno na budownictwie, jak i na zakupach gotowych dóbr inwestycyjnych, są finansowane ze środków przekazywanych przez dysponenta na rachunek finansowania inwestycji, o którym mowa w § 2 ust. 2.

2. Dysponent przekazuje środki na rachunek finansowania inwestycji w kwotach zapewniających właściwy przebieg realizacji inwestycji. Suma środków przekazywanych w ciągu danego roku powinna być współmierna do wysokości płatności planowanych w tym roku. Środki

nie wykorzystane w danym roku przechodzą na rok następny.

3. Dysponent może przeznaczać środki na finansowanie nowych inwestycji po zapewnieniu środków na finansowanie inwestycji kontynuowanych w wysokości zapewniającej terminowe ich zakończenie.

4. Dysponenti środków budżetowych lub jednostki upoważnione przez tych dysponentów prowadzą ewidencję zaangażowania budżetu z tytułu realizacji inwestycji kontynuowanych. Ewidencja ta powinna zawierać w szczególności dane o zatwierdzonej wartości kosztorysowej rozpoczętych inwestycji, wielkości środków przekazanych na rachunki ich finansowania oraz rozmiarach dalszego zapotrzebowania na środki w poszczególnych latach realizacji tych inwestycji.

5. Środki pozostające na rachunku finansowania inwestycji, po zakończeniu działalności inwestycyjnej oraz uregulowaniu zobowiązań finansowych związanych z tą działalnością, są przekazywane, z zastrzeżeniem ust. 6 i 7:

- 1) przez inwestorów podległych naczelnym organom władzy państwowej, naczelnym i centralnym organom administracji państwowej oraz innym naczelnym organom państwowym — na rachunek rezerwy środków budżetowych przeznaczonych na finansowanie inwestycji, zwany dalej rachunkiem rezerwy; rachunek ten jest otwierany w banku na wniosek właściwego organu,
- 2) przez inwestorów podporządkowanych radom narodowym — na dochód właściwego budżetu terenowego.

6. Jeżeli środki pozostające na rachunku finansowania inwestycji pochodzą z funduszy celowych lub społecznych, podlegają one zwrotowi na rachunki środków właściwych funduszy. Przy dokonywaniu rozliczeń, na pokrycie wypląt zalicza się w pierwszej kolejności środki pozabudżetowe.

7. Jeżeli środki pozostające na rachunku finansowania inwestycji pochodzą z udziałów otrzymanych od wspólninwestorów na finansowanie inwestycji wspólnej, po jej zakończeniu są one zwracane wspólninwestorom proporcjonalnie do wysokości wniesionych przez nich udziałów. Wspólninwestorzy mogą uzgodnić inne zasady podziału pozostałości środków.

§ 4. 1. Środkami gromadzonymi na rachunku rezerwy dysponuje organ, dla którego został otwarty ten rachunek.

2. Środki gromadzone na rachunku rezerwy są przeznaczone na cele określone w § 2—8, z tym że w pierwszej kolejności przeznacza się je na finansowanie inwestycji kontynuowanych.

3. W razie planowania nieprzeznaczenia w dwóch kolejnych latach środków z rachunku rezerwy na cele określone w § 2—8, podlegają one przekazaniu na dochód budżetu centralnego do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego ten 2-letni okres.

§ 5. 1. Ze środków gromadzonych na rachunku finansowania inwestycji, o którym mowa w § 2 ust. 2, są

finansowane także koszty związane z nabyciem środka trwałego, obejmujące wartość jego zakupu oraz koszty demontażu, transportu, ponownego montażu i niezbędnych remontów. Środki budżetowe mogą być przeznaczone na ten cel w granicach kwoty określonej w budżecie na inwestycje, ewentualnie zwiększonej o kwotę środków z nadwyżki budżetowej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w razie:

- 1) zakupu od innych inwestorów nie przekazanych do eksploatacji budynków, budowli, środków transportowych i innych przedmiotów o charakterze środków trwałych,
- 2) zakupu od wykonawców prac badawczych przedmiotów o charakterze środków trwałych, nabytych lub wytworzonych w toku prac nad rozwojem nauki i techniki,
- 3) nabywania lokalu na mieszkanie funkcyjne lub lokalu użytkowego w domu budowanym przez innego inwestora,
- 4) instalowania urządzeń i maszyn dzierżawionych lub otrzymanych nieodpłatnie.

3. Wydatki na cele wymienione w ust. 1 i 2, ponoszone w związku z zakładową działalnością socjalną lub mieszkaniową, są finansowane ze środków przeznaczonych na zakładowe inwestycje socjalne lub mieszkaniowe.

§ 6. Inwestycje gospodarstwa pomocniczego prowadzonego przez jednostkę budżetową są finansowane jako inwestycje tej jednostki, chyba że zasady gospodarki finansowej gospodarstwa pomocniczego stanowią inaczej.

§ 7. 1. Jednostki budżetowe wykonujące inwestycje systemem gospodarczym finansują wydatki na ten cel bezpośrednio z rachunku finansowania inwestycji.

2. W zakresie wynagrodzeń, z rachunku, o którym mowa w ust. 1, mogą być wypłacane wyłącznie wynagrodzenia osób fizycznych wykonujących roboty i usługi na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia.

§ 8. Przepisy § 1—7 stosuje się odpowiednio do inwestycji jednostek budżetowych i gospodarstw pomocniczych tych jednostek, polegających na budowie i modernizacji przyzakładowych: ośrodków zdrowia, żłobków, przedszkoli, stołówek, placówek kulturalnych oraz hoteli pracowniczych, a także domów na mieszkania funkcyjne.

§ 9. Zasady finansowania inwestycji określone w uchwale stosuje się odpowiednio do inwestycji jednostek budżetowych, zaliczonych do inwestycji centralnych, z uwzględnieniem zasad szczególnych, które są określone

w odrębnych przepisach dotyczących inwestycji centralnych.

§ 10. 1. Zakładowe inwestycje socjalne są finansowane ze środków zakładowego funduszu socjalnego, z różnicy między dochodami a kosztami z tytułu sprzedaży i likwidacji środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej oraz środków przekazanych przez związki zawodowe i inne organizacje społeczne.

2. Zakładowe inwestycje mieszkaniowe są finansowane ze środków zakładowego funduszu mieszkaniowego.

3. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być zasilane kredytem bankowym. Kredyt ten podlega spłacie ze środków odpowiedniego funduszu zakładowego, w okresie ustalonym w umowie kredytowej.

4. Odsetki od kredytu, o którym mowa w ust. 3, są płacone ze środków zakładowego funduszu socjalnego lub mieszkaniowego.

5. Koszty przygotowania do realizacji zakładowych inwestycji socjalnych i mieszkaniowych są finansowane ze środków przeznaczonych na te inwestycje.

6. Koszty przygotowania do realizacji inwestycji, z której zrezygnowano, zmniejszają fundusz, z którego koszty te zostały sfinansowane.

§ 11. Minister Finansów:

- 1) w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych dostosuje, a w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości może dostosować przepisy uchwały do specyfiki działalności jednostek budżetowych podległych tym ministrom,
- 2) określa tryb rozliczania kosztów działalności inwestycyjnej jednostek budżetowych.

§ 12. Środki zgromadzone na dotychczasowych wojewódzkich rachunkach rezerwy środków budżetowych przeznaczonych na finansowanie inwestycji z dniem 1 stycznia 1985 r. podlegają przekazaniu na dochody właściwych budżetów wojewódzkich i mogą być przeznaczone na finansowanie inwestycji w 1985 r.

§ 13. Traci moc uchwała nr 272 Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1982 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji jednostek i zakładów budżetowych (Monitor Polski Nr 33, poz. 293).

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner